

هونهرمه‌ند (خه‌لیل یابه که‌ریم) :

(گوپږ) بووکی ده‌شتی شه‌مامکه، پیویتی به ناور لی‌دانه‌وهی زیاتره

کشتوکالی.

نوم که‌نسوم له‌گوپږ بوو

له‌گوپږ زور شتی سه‌یروسه‌مه‌ره زوویداوه پیاریک هه‌بوو به‌ناوی خوالیخوش‌ببو (مه‌جمود قاسم) خارن چایخانه بوو، گه‌لیک سه‌رسام بوو به‌گورانیب‌بزی عه‌ره‌بی (توم که‌لسوم) کاتیک سه‌ری مانگ ده‌هات که (توم که‌لسوم) ناهه‌نگی ده‌بوو هه‌لبته له‌تیسوازه تا به‌یانی بوو، شه‌ پیاره خواردن و کوبه‌ی ناماده ده‌کردو هه‌میشه چاش هه‌ر له‌سه‌ر خه‌لوس دیم بوو، تا به‌یانی نه‌ده‌خوت گوئی له (توم که‌لسوم و بعید عنک...) ده‌گرت و توسا کاربا نه‌بوو رادیو به‌پاتری نوتومبیل کاری ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌په‌نجاکان ته‌له‌فیزون نه‌بوو له‌چاخانه‌کان شه‌وانه خه‌لک گوئی له (حه‌مید خرب) ده‌گرت جوره‌ها به‌سه‌رهاتی بۆ نامادبووان ده‌گیرایه‌وه به‌شیتوه‌کی سه‌رنج راکیش که‌خه‌یال و واقیعی تیکه‌ل یه‌ک ده‌کرد له‌بهر شه‌وهی کابرایه‌کی دنیا دیتوه چاو کراوه بوو.

نه‌وتو و کاره‌ساتو پیداویتیه‌کان

زور له‌میتوه شه‌وت له‌گوپږ دوزراوه‌توره، هه‌ر له‌گوپږ تاده‌گه‌یته گونده‌کانی وه‌کو خوره‌له‌مو تا دیبه‌گو هتا ده‌گه‌یته که‌رکوک شه‌و زه‌ویانسه هه‌مووی نه‌وتسه، به‌لام گرتنه که لیتروه ده‌ست پی ده‌کات نه‌گه‌ر چی شه‌وناچه‌یه به‌شه‌وت به‌ناویانگه‌و له‌سه‌ر دریا‌یه‌ک نه‌وته که‌چی زوربه‌ی خه‌لکه‌کی هه‌زارو کم ده‌رامه‌نو، بوونی شه‌م هه‌موو بیره نه‌وته به‌دا‌خه‌وه به‌هه‌چ شیتویه‌ک سوودی بۆ ناچه‌که نه‌بووه، به‌لکو بوته‌مایه‌ی کیشه له‌بهرده‌م پی‌شکه‌ورتی شه‌و ناچه‌انو به‌ردوام به‌ر شالازی ته‌عریب و تیکدان که‌وتروه. تیکه‌کاش له‌نیوان نیداره موسل و هه‌لیتر بی به‌ش و بی نازه له‌ناوه‌دان‌کرده‌وه بوژانه‌وه له‌هه‌موو روپکه‌وه، گوپږ پیویتی به‌باغه‌و پارک و سه‌ته‌تری رۆشنی‌ری و تپیی ورزشی باسکو بالو تۆپی پی هه‌یه. هه‌روه‌ها هیرشیک دار چاندنه له‌سه‌ر لی‌ساری زئی هه‌یه‌و ریگای سه‌ره‌کی نیوان هه‌لیترو گوپږ پیوسته به‌چاگردن و قیرتاو کرده‌نو پیوسته یانه‌ی فه‌رمانه‌ران هه‌بی تاوه‌کو له‌کاتی پشودان دوی دوام کاتی خویان تپیدا به‌سه‌ر به‌رن. گوپږ نه‌گه‌ر گرنگی پی‌بدری شوتینی جوان له‌سه‌ر زئی دروست بکری له‌وانه‌یه خۆشته‌رین سه‌یرانگه‌ی له‌کاتی به‌هارو هارین هه‌بی.

بۆخۆمان دروست‌کردبوو به‌لام به‌دا‌خه‌وه له‌دوی پرۆسه‌ی نازادیش هه‌چ بۆ شه‌و شارۆچکه‌یه نه‌کراوه.

که‌سایه‌تی و بنه‌ماله‌کانی گوپږ

سه‌بارت به‌پیاو‌ماقولاتی گوپږ شه‌و بنه‌مالانه‌ی له‌و شارۆچکه‌یه هه‌بوون خه‌لیل یابه ده‌لیت زور بنه‌ماله‌و که‌سایه‌تی هه‌بوون له‌وانه (مائی حاجی یابه کوره‌کانی وه‌کو مه‌لا خورشیدو شیخه‌مه‌مه‌در حوسین و کیتخوا ره‌شیدو) (مائی مه‌لا هه‌میدو مه‌لا تیسما‌عیل) مه‌لا هه‌مید ده‌کاته‌باوکی (مه‌لا مه‌جید گوپږ) و هه‌روه‌ها (مائی مه‌لا تیسما‌عیل و کوره‌کانی وه‌کو عه‌زیز شوان و حاکم هادی) (مائی مه‌جید گه‌ردی که‌خه‌باتگینو کوردپه‌ره‌ریکی بی هاتویه) (مائی حاجی عه‌ولا عه‌زیز) (باوکی ما‌مۆستا که‌ریم) (مام ره‌مه‌زان) (حه‌سه‌ن نه‌فته) (دکتور عومهر ره‌شیدو) (ته‌جه‌د ناکه‌ری) (قاسم قزبی) هه‌روه‌ها (خه‌لیل یابه که‌ریم) که‌تاکه هونه‌رمه‌ند و درزشوان بووه له‌م شارۆچکه‌یه، هه‌روه‌ها زور بنه‌ماله‌و که‌سایه‌تی تر که‌ داوای لی‌سوردن له‌وانه‌ش ده‌که‌م که‌ نام نه‌هیناون به‌شیتویه‌کی گشتی گوپږ له‌و بنه‌مالانه‌و چهند بنه‌ماله‌و که‌سایه‌تی تر پی‌که‌تابوو، گوپږ گه‌ره‌کی نه‌بوو به‌لکو شه‌قامیک هه‌بوو ماله کورده‌کانی جیای ده‌کرده‌وه له‌گه‌ل ماله عه‌ره‌به‌کان. هه‌روه‌ها له‌ عه‌ره‌به‌کانیش زور که‌سایه‌تی و بنه‌ماله‌ هه‌بوونه له‌وانه (خه‌لیل عه‌شاری) و (مائی حاجی عه‌بۆ) کوره‌کانی و مائی (شیخ شیبان) (عه‌لی نه‌زار) (تیسراهیم عه‌بوللا... هتد).

چیرۆکی کوشتی به‌رازان

له‌مانگی نیسان له‌کاتی به‌هاردا به‌فری کینه‌کان به‌تیشکی گه‌رمی به‌هار ده‌تواوه له‌گه‌ل باران بارینی زور لافاو هه‌له‌ده‌ستاو زئی وه‌ک ده‌لیت شه‌و ملی شه‌و ملی ده‌هات، چهند چه‌میک له‌با‌کوری گوپږ هه‌بوو چه‌می (ته‌بزه‌و جه‌مره‌ چه‌می حاسودییه) پریبو له (به‌راز) که‌ ناو

خه‌لیل یابه له‌دیمه‌نیک هونه‌ریدا

نه‌مروودی زور لی‌نزیکه. له‌شکری داریوش ساسانی و نه‌سه‌کنده‌ری مه‌قدونی له‌نزیکه گوپږ گه‌یشتنه یه‌ک که‌ گه‌وره‌ترین جه‌نگ له‌ میتزوو له‌وی روویدا. له‌ گوپږ هه‌ردوو نه‌ته‌وهی کورده‌وه‌ی که‌گه‌ل یه‌ک زور ته‌با بوونه له‌سه‌رده‌می پاشایه‌تی پاش شۆرش ۱۴ ته‌مووزو کورده‌تای به‌عسییه شۆفینه‌کان جیا‌ویزیان خسته نیوان خه‌لک. گوپږ له‌سه‌ر زئی گه‌وره‌یه خه‌لکه‌کی به‌قایه‌غ شه‌و به‌روته به‌ریان ده‌کرد بۆ موسل و به‌په‌یچه‌وانه‌وه له‌سه‌ره‌تادا سی‌که‌س شه‌و قایه‌غ‌یه‌یان به‌رتوه ده‌بدر له‌وانه (عه‌وادو مه‌جمود

شه‌وهی هه‌نگوینیم له‌به‌غدا‌گرد

سه‌بارت به‌چۆنیه‌تی پینک هینانی ژبانی هاوسه‌ری هونه‌رمه‌ند خه‌لیل یابه ده‌گرتتوه که‌وا "له‌ رۆژی ۱۹۶۲/۹/۹ خه‌یزام پینک هینا که‌ مامۆستا بووم له‌ گوندی سۆربه‌ش، شه‌وکاته ناهه‌نگ کردن به‌وشیتوه نه‌بوو، له‌ ریگه‌ی دوو براده‌ری خۆشه‌ویستم که‌ تیکه‌تا له‌ ژبان نه‌ماون شه‌وانیش خوالیخوش‌ببووان (نازم شه‌وکته و مه‌مه‌د مه‌لا شه‌ریف) شه‌وان هه‌ستان دوو تۆتۆمبیلان هینا بۆگواستنه‌وه هه‌روه‌ها (قیتار)یشیان بۆ گرتم چوم بۆ به‌غدا بۆ شه‌وهی هه‌نگوینی، له‌و خه‌یزانه‌م (۵) کچ و کوریک هه‌بوو، به‌ر له‌دوو مانگ له‌مه‌ویه خه‌یزانه‌که‌م کۆچی دوابی کرد (خوالی خۆشیت).

خه‌لیل یابه و به‌ره‌مه‌کانی

له‌سالی ۱۹۷۱ ده‌ستم به‌کاری نواندن کرد، یه‌که‌م جار (کاوه‌ی ناسنگه‌ر) بوو له‌تپیی هونه‌ری هه‌لیتر که‌ نه‌کته‌ره‌کانیش بریتی بوون له‌ چمتو سه‌سن، په‌مان به‌کۆ، عه‌بولواحید هیدایه‌ت، شیززاد پۆلیس و له‌گه‌ل چهند هونه‌رمه‌ندیکی تر. هه‌روه‌ها به‌شداریم له‌چه‌ند کاری نواندن دیکه کرد له‌وانه (وتیه‌که‌ له‌ رابردوو) (چوینان) له‌سالی ۱۹۷۳ نه‌نجامدرا، هه‌روه‌ها (بۆزه‌ پیاو) له‌نوسینی تاریک که‌رم. دواتریش رۆلم بیی له‌شانۆی (خالۆ ری‌سوار) (قه‌ل و روتسه) (کۆتی کۆمه‌ل) (هونه‌رو ژبان) (هه‌بوو و نه‌بوو) که‌ له‌ تپیی نه‌ته‌وه‌یی هه‌لیتر پی‌شکه‌ش کرا، هه‌روه‌ها له‌چه‌ند به‌ره‌مه‌تیکی دیکه به‌شداریم کرد له‌وانه (مه‌مه‌دو سیوی) (تاپو حقی چیه‌و) (قه‌لائی دمدم) (خۆتان بگرن هات) (بی‌ری ژماره‌سی) که‌ له‌ وه‌گه‌ران و ناماده‌کردنی خۆم و ده‌هینانی فه‌ره‌اد شه‌ریف و له‌نوسینی شیززاد پۆلیس بوو.

گوپږ له‌سه‌رده‌می مندا‌لیم وه‌ک گوندیک و ابوو

شارۆچکه‌ی گوپږ شه‌و سه‌رده‌مه‌ نزیکه‌ی (۵۰۰) مائی تپیدا‌بوو، هه‌ردوو نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه‌ی تپیدا‌نیشته‌جی بوو، له‌سه‌رده‌می مندا‌لیم گوپږ زور دوا‌کوتوو بوو، ده‌توام بلیم وه‌ک گوندیک و ابوو، چهند بینایه‌کی لپی بوو که‌ له‌ به‌رد دروست‌کرا‌بوو له‌وانه‌ مائی به‌رتوه‌ری نایه‌وه نه‌خۆشخانوه یه‌ک دوو خانوه‌ی تر، به‌دا‌خه‌وه تاوه‌کو تیکه‌تا سه‌ته‌ریکی رۆشنی‌ری و هونه‌ری و وه‌رش‌ی لی‌نیه! تیکه‌ له‌ سالانی په‌نجاو شه‌سته‌کان یانه‌که‌مان هونه‌ری.

خه‌لیل یابه و هاو‌ریکانی له‌زئی گه‌وره‌دا

هونه‌رمه‌ند (خه‌لیل یابه که‌ریم) ته‌مه‌نیک دوورو درپژه له‌ناو بواری هونه‌ریدا کاره‌کات، شه‌و که‌سیکی بالا به‌رزوه که‌سه‌یری ده‌کیت وینه‌ی له‌ وه‌رشوانیکی له‌شجوانی ده‌چیت له‌راستیشدا وایه، په‌نجا سالی ره‌به‌قه له‌ناو بواری شانۆ درامادا شه‌سپی خوی تاوداوه و هیشتا له‌رویشتن نه‌کوتوه و به‌لکو نیستاش وه‌رنشی له‌شجوانی نه‌نجام ده‌دات، به‌رده‌وام له‌شانۆ دراماکاندا پشکی شیری به‌رکه‌وتوه شه‌مه‌ش له‌به‌ره‌وه‌ی بالا‌یه‌کی به‌رزو چوارشانه‌ی هه‌یه بویه زوربه‌ی کات رۆلی مه‌لیک و پاشا ده‌بینی، له‌زوربه‌ی شانۆ دراماکاندا به‌ده‌رکه‌ویت، له‌دیمانه‌یه‌کی تایه‌تدا (خه‌لیل یابه) تیشک ده‌خاته سه‌ر ژبان و به‌ره‌مه‌ هونه‌رییه‌کانی و چهند لاپه‌ره‌یه‌ک له‌میتزووی شارۆچکه‌ی گوپږ.

ده‌نگی مه‌خموور-هه‌ولیر

هونه‌رمه‌ند خه‌لیل یابه که‌ریم کییه‌؟

مامۆستا، دووسان له‌و گونده‌و دوو سالی له‌گوندی ماجید، پاشان له‌ سالی ۱۹۶۴ تاوه‌کو ۱۹۷۱ به‌رتوه‌ری قوتابخانه‌ی گوپږ بووم، دوی ریکه‌وتنامه‌ی یازده‌ی نازار له‌سالی ۱۹۷۱ یازده‌ی شه‌و ناوچانه به‌ره‌و ناسه‌قامگیری و

من هونه‌رمه‌ند (خه‌لیل یابه که‌ریم) له‌سالی ۱۹۳۸ له‌شارۆچکه‌ی گوپږ له‌دایک بوومه، قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تاییم له‌گوپږ ته‌واو کرده‌وه،

خه‌لیل یابه و عوسمان شه‌مه‌د جاسم له‌دیمه‌نیک هونه‌ریدا

شه‌وکات خوالیخوش‌بوو (عیزه‌ددین فه‌یزی) داوای له‌باوکم کرد که‌ من بپرتیه‌ خۆیندن، له‌ دوروبه‌ری ۱۹۴۵ چوم بۆ قوتابخانه‌، قوتابخانه‌کاش که‌وتبه‌ سه‌ر زئی و نزیکه‌ مائی به‌رتوه‌ری نایه‌ی گوپږ بوو. له‌ گوپږو چهند گوندیکی تر ته‌نها سه‌ره‌تایی هه‌بوو، له‌پۆلی پینجه‌می سه‌ره‌تایی مامۆستایه‌کمان هه‌بوو به‌ناوی (عه‌بولواحید تیسما‌عیل) شه‌و منی ده‌ست نیشان‌کرد له‌ چالاکی قوتابخانه‌کان بۆناییشکردن، شه‌وه‌بوو له‌ ته‌مسلیله‌ رۆلی جوتیاریکم بیی. هه‌روه‌ها له‌پۆلی شه‌شم له‌گه‌ل کۆمه‌لیک برادر چه‌ند کاریکمان شه‌نجام دا، له‌وانه شه‌وکات خوالیخوش‌بوو (عه‌زیز شوان) و هه‌روه‌ها حاکم هادی و عه‌بوللا مه‌لا ره‌ش و عه‌بوللا مه‌لا مه‌مه‌دو شوکریه عه‌بولنه‌حه‌دو سه‌عه‌دیه ره‌نوفو. شه‌وکاته رۆلی که‌سیکم بیی به‌ناوی (مام شیخ مه‌مه‌د) که‌ نه‌ریشیان بۆمن هاند‌ریکی تر بوو، شه‌وکاته له‌گوپږ هه‌چ یانه‌یه‌کی هونه‌ری و هه‌روه‌ها وه‌رشیش نه‌بوو. له‌دوی سالی ۱۹۷۱ هاتمه‌ شاری هه‌لیتر خۆیندن ناوه‌ندیم ته‌واو‌کردو دواتر خانه‌ی مامۆستاییم له‌سالی (۱۹۵۹-۱۹۶۰) له‌شاری موسل ته‌واو کرد، له‌رۆژی ۱۲/۱۰/۱۹۶۰ له‌گوندی سۆربه‌شی خه‌لیش‌ابوم به‌

مام حهسه ناسراو به (حهسه نه رهش)

نه بووه کهس له مه خموور بمریتو من له کاتی ناشتیدا ناماده نه بم

زور له وانهی به دواى ژيان و ناووه وای سهر به سستی و گهړان به دواى ژيانیکى کامه ران بؤ شه وای له و ته مهنه به سهرى ده بن به شپوهیه کی خوښ و پر له به رسره رات و رووداو به سهر به رن په کیك له و که سایه تیانه ی مه خموور تان پی دنه ساینین شه ویش (حهسه نه رهش) ه، که په کیك له و که سانه کی به په پایوی نیشی چاکه و خپرو خیرات ناسراو و هه ر کاتی که سیك له مه خموور کوچی دواى ده کات مام حهسه نه شه وای ناماده یه و بی ماندو و بوون کارى قه بر لیدان ده گریته شه سئوی خوئی و بی و چان له و بواره سالانیکه خز مه ت ده کات.

ده که ی له سهر نه رکی خوته یا خود خه لکی یارمه تیت ده دن؟

مام حهسه ن: نه خپر شه جه مه دانیه ی سهر م یان پش دینه کم راده خه م و ده لیم ره همتان لی بیت شه و ی خپر ده کات شه جا هه ر له (۲۵۰۰) تاکو ده گاته (۲۵۰۰) دیناری خپرو مه ند دایده تین منیش ریکی ده خه م و ده ژمیتم ده نیرم زیم بؤ بیتن (مه مه د عوسمان شه ریف) مالی تاراو بیت زور مان یارمه تی ده دات منیش ناماده ی ده کم و تیتستا له سر قه بران (۱۰۰۰) کیل ناماده یه .

* هیچ کات هه بووه یه کی بمریت تو له وای ناماده نه بوویتا؟

مام حهسه ن: که سئ نه مردووه من له وای ناماده نه بووم مه گه ر لیره نه بووم، له و ماری سهر دانی هه ریرو باتاسم کرد هتا هاتمه وه (۶) کهس کوچی دواى کرد بوو.

* تا چه ند نه مه راسته که گوايه نه گه ر یه کی بمریت له مه خمووری شه شی تر ده مریت و اتا ده دن به ۷ مردوو؟

مام حهسه ن: به لئ نه مه زور راسته چه ندین جار خو م ته جر و به م کرد بوو که گه شتوتته حه ف کهس راو ه ستاره .

* نه و ه و کاره ی بؤچی ده گه ری تیت ته وه کو خوت ده نی؟

مام حهسه ن: جا کاکه شه مر نه مر خودایه نازانم هه ندئ ده لیتت (سبعة ایام) ه یه عنی حه فتانه .

مام حهسه ن: نه گه ر قیاسی بکه ین تیتستا له جارن زیاتره نه گه ر سه بر بکه ی کاتج یه کیك ده مرئ و مه لا سه عدی بانگه واز ده کات هه ر چه کات بیت شه و رز شه لکی مه خموور هه موو ناماده یه بؤ سه ر قه بران و نه گه ر مردووه که پیار بیت شه و خوم نه سبابه کاتم هه لده گه رم ده روم و ده شوم .

گور لیدان؟ نه م کاره هیوا یه ته یا خود خیره؟

مام حهسه ن: له بؤ خپریمه لؤ نه وه مه خودا لیم رازی بیت و هه م سوزمه بؤ خه لکی شه ره کم و ناچه کم.

* تا چه ند خه لکی مه خمووری وه کو جارن ره ه میان ماوه؟ نایا دین بؤ سه ر قه بران کاتی یه کیك کوچی دواى ده کات؟

چاو پیکه و تن: نه میر خان مه لا ره سل

نه م ده مه ی به یینی سه دد ام و مه لا مسته فا تیک چوو منیش بوومه پی شمه رگه ی مه لا مسته فا، تاکو (۱۹۷۵) چومه نیران چایچه میتم کردووه، دواى بوومه شاگر دی فرنی (شلاج) دواى سالیک گه رامه وه بؤ عیتراق دووباره بوومه شه ورته و دورور خرامه وه بؤ (نوگره سه لمان) دواى ده ریان کردم بؤ کارى مه ده نی منیش گه رامه وه مه خمووری و بووم به به رده ست له قوتانجانان دواى کرد میان به (جیش شه عبی) شه ویشم بؤ کردن دواى خانه نشین کرام، پاشان دانیشتم هه ر سهر دان و خیرات و سهر قه بران و کیل برین و رزانه م بؤ نه م شتانه ته رخان کردووه.

(۱۹۵۱) که به سالی (سه عیده سؤر) به ناوبانگه و له و سالی بارمان کرد چوینه نازیکه ندی کینخوا عه بوللای بنیان، بام یان سه پان بووه یان جوتیار بووه هه موو فه قیرو فه قاره ت بوونه شه واره بارمان کرد بؤ گونلی سه رمه له وای بام بوویته له دواى دروینه خرده کردووه، ته مه تم نو سالن بوو له ژیان پی مه رگه ساتی و گونلی هه ژاری و قورمان به سه ری شه سئوکه جومان ده خوارو، له سالی (۱۹۵۵) ده ستم به کارى کریکاری کردووه له شاروچکه ی (سامه را) له شه ریکه ی (زوبیل) له سالی (۱۹۵۶) هاتیمه قهراج به قاریم ده کرد، تاکو سالی (۱۹۶۳) له سالی (۱۹۶۴) هاتمه نه م مه خمووری تاکو سالی (۱۹۷۳) له و ساله دابوم به شه ورته له مانگی ۱۹۷۳/۸/۲۴ بوومه شه ورته تاکو ۱۹۷۴/۱۱/۱۱ رامانکرد چونکه

* مام حهسه ن که ی و له کوئی له دایک بووه، هه روه ها نه گه ر بکری باسی ژیانى خوتمان بؤ بکه ی؟

مام حهسه ن: من له سالی (۱۹۳۴) له گونلی کونه گورگ و داره تو له دایک بوم، باپرام له بنه ماله کی هه ژار بوونه هه ر شوانکاره بوونه، کونه گورگ و داره تو یه که ندیان به یینه، ته مه تم دوو سالن بووه هاتیمه (که ندال و گاوره) ی سه ر به ناحیه ی که ندی تاره یه . به بیرم دئ له سالی (۱۹۴۱) له گه ل پیره بابی زیمو به رده مان بؤ ریگه ی دیبه گه مو مه خموور له بازارگه داده نا، بؤ شه و ی زستانان توتومی ل نه خلیسه کی. شوانیه تم کردیه، به رخنه انیم کردیه، که له که ندی تاره بارمان کرد هاتین بؤ کونه سیخوره ی سه ر به ناحیه ی قهراج و له سالی

کورتیه که له باره ی میژووی شاروچکه ی گویر

له کتیه که ی (الرؤساء) دیاری ده کات که گونلی نه فته را ده کتیه بالی چه پی زئی گه وره، که (گویری) تیتستایه . شه و ش خویه خؤ به لگه یه بؤته مه ن و شه و دانی شه شاروچکه ی له پیش سه ده ی پیش زاینسی، شه شاروچکه ی زانار رۆشنیریکی زوری لی په روره ده بووه هاتوتته کایه ره، شه و ی من بزاتم زانای تاینی له تاینه کانی (تیسلام، موسای، جوله که، مه سیحی) لی هه لکه وتووه

شاروچکه ی گویر زوری به ربوومه کشتوکالیبه کانی تیدایه و ده له مه نده له و باره ی شه و ش هویه که شی نزیکى شه و پپوژوی شه و ش خه باتیش هه ر بؤ شه شاروچکه یه گونده کانی دروت کراوه، هه روه ها خاکیکی چاکی کشتوکالی هه یه، سه ره رای شه و ش شه و ی ژیر زه ی زوره نزیکه بؤ سه ر زه ی له هه ندئ شه و ی سه ر به و شاروچکه یه

تیتستاکه ش زوری خه لکه که ی سه ر به و زئی گه ر دینه، سه ره رای شه هه موو گواسته وه ته عریب و مالتیرانی و که له لایه ن سه ری تیراق به سه ر جه ماوه ری کور دی شه شاروچکه یه هات.

(تیسراهیم نه فته ری) بوو، که له سه ده ی شه شه م له گونلی نه فته ر له دایکبوو، بؤ زاینی چاکتر گویری (القویر) تیتستایى ناویکه نامازه به قاز ده کات که په یوه ندیه کی پته و ی هه یه به شه ی نه فته ری شه و شه یه ی که نامازه به قیرو شه و ت ده کات له زمانى نارامی . هه روه ها (توما تۆسقۆف ته لمه ره ج)

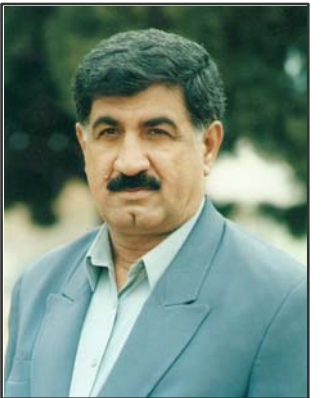
له که ناری رووبار هاوینان کبریت و شه و یکی زور له زه ی هه لده قوئی و وه کو مامؤستا حه ننا عه بولته حه د له په رتوو که که ی به ناوی (لحه عن تاریخ عنکاره، ماضیها و حاضرها) له لاپه ره (۲۱۶-۲۱۷) ده لئ: له و ماوه یه دا کومه له زانایه کی مه سیحی په یدا بوون له وانه

(۵۱) په نجاو یه گوند ده که ویتیه سنووری شه شاروچکه یه، که دانیشتوانی چه ند گوندیکی له برا عه ره به کافانن. خودی شاروچکه که هه ندئ له گونده کانی شه و ت و کبریتی لی دوزراو ته وه و چالی بؤ لیدراوه سه ری داخراره، تیتستاکه ش له خواره و ی شه شاروچکه یه

بووینه، به لام به کردنه و ی بکه یه کی سوپایی له لایه ن عوسمانیه کان شه و خه تاب ناغا ناچار ده بیت شه و شاروچکه یه به جیبه یلی و دووباره بگه ریته وه گونلی که بران، تیتستاکه نزیکترین گونده له و شاروچکه یه و زوری ده دانیشتوانی سه ر به شه و یته گه ر دینه .

له کاتی تاره دانکردنه و ی شه و شاروچکه یه، گوندیك دووسه د (۲۰۰) مه تر لئی نزیک بوو به ناوی (زماری سنس یان زماری جاسم) که برا عه ره به کانی سه ر به عه شیرته ته ی (طی) لئی نیشه جئ بوون، به لام به زیاد بوونی جه ماوه ده که ی (به دیتزایی رۆزگار) شه و شاروچکه یه، تیتستاکه شه گونده بوویته گه ره کیك له و شاروچکه یه که له و ی پی ده لئین (گه ره کی عاره بان). کورده عه ره ب له و شاروچکه یه به دیتزایی رۆزگار وه ک دووباره بووینه به یه که وه ژیان، تیتستا گره فتیکی شایه نی بام بیت له نیوانیان رووی نه داوه .

گویر شه و شاروچکه یه ده که ویتیه نیوان شاری هه و لیره موسل، زئی گه و ره (زئی بادینان) له موسل جیای ده کاتوه، که ده که ویتیه رووی هه و لیره سنووریکه بؤ پارزگی هه و لیره یه .

حه مید گه ردی

شه و شاروچکه یه له ۴۵ کیلومتره باشووری هه و لیره، خه لکه که ی پیکه اتوه له کورده عه ره ب (له سه رده می کونه وه)، شه و شاروچکه یه له کونه وه وه کو گوندیك چه ند جارن و تیران کراوه و دواتر ناوه دان کراوته وه، دوا جار که ناوه دان کراوته وه به فه رمانی (له لایه ن) خه تاب ناغای گه ردی (کینخوا خه تاب) بووه هه ر خوئی له گونلی که بران چه و ته شه و شاروچکه یه چونکه شه و یکی تیتستایه جی (تابوری، بازگانی، له شکر) بووه، شه و ش له سه رده می ده سه لاتداریه تی عوسمانیه کان بووه، شه و کاته گشت دانیشتوانی سه ر به و زئی گه ردی

(فوتو/ خه لیل پالانی)

دیمه نیک له شاروچکه ی گویر